

Universitätsbibliothek Paderborn

**Nvclevs Coppensteinivs Conceptvvm Prædicabilivm In
Dominicas Festaqve omnia per Annum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1624

Concio Qvarta. De admirabili epulo, quod in Eucharistia apparatur.
Mirabile Quartvm. Homo quidam fecit cœnam magnam, & vocavit multos.
Luc. 4.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51556](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-51556)

ignem de celo deponeret : non valebit Christi sermo, ut species mutet elementorum.

i. Omnipotens Christus te fatur. **Quarta.** Deus hoc Mirabile persuasurus hominibus, non solum in V. T. miracula præmisit ; ut conuercionem virgæ in serpentem ; solis stationem fixam in cœlo ad iussum Iosuæ : sed & in Nouo iam mira patrarat : Ut suscitationem Lazari : saturationem quinque millium panibus quinis. Et Institutioni Eucharistia sic præfatus est S. Spiritus de eo : Matth. 16. *Sciens, quia omnia dedit ei Pater in manu.* Et ipse fidei de se professionem à Petro omnium nomine repetit : *Nimirum nentare rei institutio possit vlli patere diffidentiae.*

*e. Huius. B. Iustitiae. 4. incertus Diuinitatis Iesu, ex isto periculum de eo facit: Dic, ut lapides isti panes fiant. Id quod sine transsubstantiatione fieri nequivat. Dubitabat Satan : at hæretici pernagent: Hocque Satana deteriores sunt. Ideo Dominus de Iuda , cum Capharnaitis non credente realent præsentiam, ait: Ioan. 6. *Nunquid ex vobis unus diabolus est?* Pares in hoc Iuda Martinistæ sunt & Caluinistæ. *Vos ex patre diabolo estis, qui cum Iuda & Capharnaitis Realem Christi præsentiam in Eucharistia abnegatis, non creditis, blasphematis.**

6. Argentoratienses reprobat à Patriar. dha. **Sexta.** Argentines Lutherani ortu nos inter & ipsos de Transsubstantiatione controversiæ diremtores Græcos delegerunt. Simul ablegarunt ad Constantiopolitanum Patriarcham, spe, fore eum secundum ipsos pronunciaturum. At is reprobavit eosdem ; tanto ferocius intremiscentes. Vah pudor, & furor.

PERORATIO.

Verum, ut Ierichuntini obfessi dede-re se obstinate non statuebant : (Ar-
cam interea Israelitis felta cum pompa circumferentibus) demum tamen Illius

reuerentia vel ipsi muri cessere collapsi, aditumque dedere : Ita quem obstinati cultum Eucharistia neganthæretici ; eū nos Illi tanto magnificentius deferimus ; ut ipsi quoque vici campique applaudere videantur. Quo illi impotentius aduersus Eam insaniunt gygantomachiam molientes. Sed in capita sua.

At vero tu Isaia, quid iussum tibi ? ca. 6. *Sume tibi librum gyandem : & scribe in eo styllo hominis: Velociter spolia detrahe ; cito predare.* Grandis liber Sacramentum est : in quo foliaria : Corporis, Animæ, Dei : in uolucrum sunt Species: stylus scripturæ est Præsentia hominis Christi Dei. Scriptura ipsa est ; velociter post consecrationem detrahe substantiam panis & vini ; cito deprendare quantitatem extensione, &c.

Ettu, ô homo, iam demum ad Cibum hunc acquiesce. Nunquid, ait Iob, 6. rugiet onager, cum habuerit herbam ; aut mugiet bos, cum ante præsepe sterterit? Nec Angelis ea ob-tigit ; quæ honiñibus, cibi felicitas.

Quo minus vel Deo, vel proximo ob-murmuremus, ad instar psychorū He-bræorum : quorum vox ista , Num. 11. *Animæ nostra arida est : quis dabit nobis ad yescendum carnes?*

Quin potius læti inuicem , grati Deo concinamus : Ps. 103. *Quā magnificata sunt operatua Domine? Omnia ate expectant, ut des illis escam in tempore. Quis similius tui? Magnificus in sanctitate? Nullus : Nam impletus omne animal benedictione Eucharistica.*

CONCIO QVARTA.
De admirabili epulo, quod in Eucha-
ristia apparatur.

MIRABILE QVARTVM.

Homo quidam fecit cænam magnam, & vocavit multos. Luc. 4.

Mirabile ; Ioan. 6. IESVM : in monte Hermon hominum quinque millia panibus

panibus quinis hordeaceis exatasse sic,
vt XII. cophini fragmentorū superarent.
At mirabilius, quod ex uno Pane sumit
vnuſ ſumunt mille, tantum iſte, quantum ille,
nec ſumtuſ conſumitur: ſemperque tantum
ſuperat; quantum ante erat.

Quo ſuper nos

- I. Quod ſumma Dei liberalitas: & in hac Cœna præcipue.
- II. Quis quoſ vocet ad Cœnam: & cur ſic dictam.
- III. Cœna cur Magna dicatur?
- IV. De inuitatis generatiſ.
- V. De negligentib. Cœnam, cumque Munda-
do prandentib.
- VI. De recordia negligentium Cœnam
hanc.

P A R S I.

Quod ſumma Deiſit Liberalitas: & in hac Cœ-
na præcipue.

Dei Virtu-
tes in exceſſoſ.
ſuſunt..

I. **V**irtus in mediocritate conſiftit: ait Arist. Id verum in hominibus: at in Deo virtutes ſunt in exceſſo. Ideo dicitur, Ps. 23. Dominus Virtutum, ipſeſt Rex glorie. Et in Thabor cum eo Elias ac Moysē de ſtupendis eius Virtutibus agentes, de exceſſo loquebantur. Mat. 17.

Vbi libera-
lisſ eius.

Iſtarum vna iphiſ liberalitas eſt, quæ medium nescit, ſed omne extreum transgreditur. Hinc Eccl. 43. Admirabilis magnificenția eius. 2. Pl. 67. Magnificenția eius, & virtus in nubib. 3. Nimirum quod in pie- beis prodigalitas; id in magnatibus Li- beralitas eſt: In Deo maxime. 4. Vnde tanta eius in creatis rebus ac beneficijs profuſio, & Magnificenția prædicatur, Pl. 8. Domine Dominus noſter, quam admirabile eſt Nomen tuum in ymuerſa terra? Quo- niā eleuata eſt Magnificenția tua ſuper celos.

Ea præci-
pue, quae ho-
minem e-
nutrit cor-
poraliter.

Ea velin foliis hominis conſeruati- one ſat eluſcitur. 1. Quam hominem iam à quinque millibus annorum enu- triuit magnifice? Horrea, penuaria eius,

&c. redundant: Aer auibus, aqua pifeit, terra brutis, & frugibus. De his viuit o- minibus vnuſ homo. O mensam! 2. Stupori eſt Salomonis expenſa quotidiana, 3. Reg. 4. Erat autem cibus eius per dies ſingulos XXX. coriſmilæ, LX. farinæ, X. boues pingues, & XX. boues paſcuales, & C. arietes ex- cepta venatione ceruorum, capraruſ, & bubaloruſ, & omnium altiliū. Et Oeconomi hæc neceſſaria mensa Regis præbebat tempore ſuo. At mirabilior in Domo Dei eſt œconomia vinearum, agrorum, ſyluarum, &c. quæ omnia dant fructum in tempore ſuo.

II. In ſignum gratitudinis pro diſpen- ſatione tali, iuſſit in Tabernaculo me- ſam ſtatui XII. panum propositioſis, qui omni Sabbato recentibus mutarentur. Leui. 24. 1. Reg. 21. Id quod etiam figura eſt Euchariftie.

De cuius mensa iuſtius dixerit Eccle- ſia; quam de hortis ſuis Sponſa: Cant. 7. In hortis noſtriſ omnia pomanoua, & vetera, Dilecte mi jeruaui tibi: Nam Eccleſiatam Figuratum Testamentum Vetus conſer- uat, quam Nouum veritatis.

Vidit Ioannes, Apocal. 22. In medio pla- Gimax, teæ eius, & vira que parte fluminis, Lignum vi. ſeu grada- tæ, afferens fructus XII. per menſe ſingulos red- tio libra, dens fructum ſuum: & folia ſalubritatem aegris afferebant. Iſta tametiſ alij de Chrifto, Apoftolis, & doctrina eorum interpretentur: quin tamen & de ma- gniſcenția Dei, hominem enutrientis, accipientur, nil obſtat. Dei enim pro ho- mine cura cum orbe condito coepit, & perſeuerat.

1. Gen. 2. Dixitque Deus: Ecce dedi vobis o- mnem herbam afferentem ſemen ſuper terram: & vnuersa ligna terre, qua habent in ſemeti- pſiſ ſementem generis ſui, vt ſint vobis in eſcam. 2. Nequedum ſatis. Siab frugibus forte nauſeaturus foret, adiecit, Gen. 8. Omne, quod mouetur, & viuit, erit vobis in cibum. 3. Neque

Neq; hic stetit liberalitas eius. Etiam Parem Angelorum manducauit homo Manna. 4. Parum adhuc. Addit maximum: Seipsum dat in cibum: Ecce Hoc est Corpus meum. Atq; ideo Memoriam fecit Mirabilium suorum. Id quod ista docet parabola ipse: Homo quidam fecit Cœnam magnam.

P A R S II.

Quis quis vocet ad Cœnam: & cur sic dictam.

I. **O**Mnino tet Maximum est epulum, Eucharistiae Sacramentum. Ad quod Ipse vocat, Matth. 11. Venite ad me omnes, qui laboratis, & onerati estis, & Ego reficiam vos, quasi dicat: Solus sum, qui animas pascere queam. Nam mundus reddit esurientes. Testis Psalm. 16. Satiabor cum apparuerit gloria, q. d. esuriens ex mundi surgo mensa: ad aliam adspiro.

2. Vocantur non otiosi; sed laboriosi, & patientes. Nam multi in mundo labrant: sed Christi Cruce onerati non sunt.

1. Quo item in uitat Dominus, Matth.

11. Iugum enim meum suave est, & onus meum leue.

2. Neque hoc solum. Adde & istud à proximo: Gal. 6. Alter alterius onera portate: & sic adimplebitis Legem Christi.

3. Quid Ecclesia? O Sacrum Cœniuum: in quo Christus sumitur: & recolitur memoria Passionis eius. Sacrum est, & magnum 1. ob cibum Christum: 2. ob Passionem, cuius pretium infinitum est. 1. Sicut Aegyptij, teste Herodoto. libr. 6. & Plut. in conui. sap. cranium mortui mensis suis inferebant; vt mortis, ac temperantia meminissent; qui cibum vita tolerande sumerent. Simile hic Christus instituit. 2. Huc iussit, Exod. 12. superliminaria sanguine Agni conspergi, in quibus in domibus comedebatur: vt remaneret mymosi non mortis, & occisi. Ita Dominus voluit ani-

mas nostras tingi memoria Passionis in Synaxibus.

II. Cœna autem dicitur Sacramentum Eucharistie: quia sic & Paulus 1. Corinth. 11. Iam siacur non est Dominicam Cœnam manducare. Cœna di- fa. 1. Quod id Dominus pridie Passionis eatur. post cœnam instituit, sero vespere. 2. Quod magna conuicia ad vesperum in- stituta prodantur. Vt 3. Esdr. 3. Rex Darius fecit cœnam magnam. Iud. 6. Tunc O^rias Pontifex suscepit eum, Achiorem, in domū suam, & fecit ei cœnam magnam.

3. Quod, vt cœna est ultima die i refe- ctio: ita Eucharistia in sæculorum est da- ta. 1. Trina per diem refecto fit. Ienta- culum mane dedit Deus tempore Natu- ræ, in pane Melchisedech, & sacrificio Abelis, & Abrahæ. Prandiu in Lege, lau- toribus missibus, sed Figurarum, appa- ratum. Cœnam in Euangeliō gratia: quæ ultima, & optima refectio est. 2. In nu- ptiis Canæ, Ioann. 2. laudem commeruit Architriclinus, quod seruari bonum vi- num vñq; ad hoc, & ad ultimum. Ita Domi- nus fecit.

P A R S III.

Cœna cur magna ducatur.

Ecit Cœnam Magnam. 1. Quia Psal. 144. *Cœna* Magnus Dominus, & laudabilis nimis, & gnat magnitudinis eius non est finis 2. Quia nunc Ob Cibum rus in uitatorum est magnus. Venite ad me 1. Vnicum omnes, qui &c. 3. Quia fercula sunt magna: in orbe. Vt Christi Diuinitas, Corpus, Anima, merita, gloria. 1. Magna foret cœna, in qua vñica orbis Phœnix, Arabica avis, inferretur. At cœlica Phœnix est Domi- nus. 2. Finge, cibum esse saporum o- 2. Sapori- mnium, deliciarumque; & hunc cœna queo- missum fore: quid ea præ cœna foret lau- mnium. de, pretio, honore? Hinc de manna qua parlaus? Ps. 77. Pluit illis manna, ad mandu- candum: panem cœli dedit eis, cibaria misit eis in abundantia, Cibaria. Vnicum manna erat

Zzz erat

erat. At in vno omnia. Recte igitur attoniti Manhu? Et Psalm. 16. Panem de cœlo præstisti eis, omne delectamentum in se habentem, & omnem saporem suavitatis. 3. Iam præ hoc vilis est cœna Cleopatrae, quæ Antonio suo quos apposuit vñiones, qui singuli plus quam centum millibus coronatorum estimabantur. Nam Diuinitas Christi, & Humanitas Vniones quanti sunt? Atqui eas ut emas, suaderidem omnia diuendas. Matt. 13.

3. In quo
Deus &
Homo in
est.

4. Omnesq;
gratia.

5. Et omne
pretium.

6. Quin &
omne vi-
uens.

7. Item or-
dinata o.
mnia diui-
nitatis.

4. Missus fuit priscis Porcus Troianus dictus: Suffartiebatur is porcus omni genere auium, animalculorum, & eduliorum. Ex quo in mensam illato, ea prodibant, velut milites ex equo troiano: Cuius in memoriam is luxus coepit. Teste Athen. l. 1. & Macrob. Saturn. l. 3. c. 12. Refert Chiliaates in Adagiis, priscos etiam in Principum epulis bouem, aut camelum similiter suffartum inferre consueisse. Sed insanæ istæ. At salus ipsa Coena nostra est. In hac Christi Corpus quantis plenum gratiis est? Ex eo prodeunt robora Martyrum, sapientiæ Confessorum, &c. Denique quid non! O magnam cœnam! Ei quæ par?

5. C. Caligula Imp. epulum instituit, & stimatum 300000. coronatorum: quique etiam ex auro panes, & obsonia apposuit, ait Agellius. Quid istud vel ad pretium Christi, vel ad aurum Charitatis Eucharistice? Nugæ?

6. Deus, Gen. 8. Quale dedit epulum? Oinnequod mouetur, & viuit, erit vobis in escam. Nil tamen & hoc ad Christi escam. 7. Regina Saba cibos, mensam, ministrosque Salomonis intuita, non habebat omnia diuini. ultra spiritum, 3. Reg. 10. & 2. Par. 9. Exclamat: Beati viri tui, & beati serui tui hi, qui flant cor in te semper, & audiunt sapientiam tuam! Sed ecce plusquam Salomon hic.

P A R S IV.

De inuitatis generatim.

I. A Sfuerus, 127. prouinciarum Rex. In uitatis Eſh. 1. Principibus suis epulum de- mnes ac- dit, continuis 180. diebus anno regni sui cumbune tertio. Cumq; implerentur dies conuiui inuitauitq; omnem populum, qui inuenitus est in Su- fan, a maximo, vsque ad minimum. Atqui ea duntaxat figura fuit Eucharistia: quæ ter- tio p̄dicationis sua anno instituit Iesus. Vbi primum belli triumphatores Duces tra- ctauit; dein orbem inuitauit. De eo, Isa. 28. Facit Dominus exercitum omnib. populu- in mōte hoc conuuiū pinguiū, conuuiū Vnde- miæ, pinguium medullatorum, pingemie defæ- cate. Idque sub vltimum vitæ Actum.

Sicut David, morti proximus, succeſ- Idque Ima- fori filio de filii Berzellai Galaaditis ita Testamen- mandat: 3. Reg. 2. Reddes illis gratiam; erūt. Ita que comedentes in mensa tua. Ita Iesus con- futuo suo Vicerege Petro, & ceteris Principibus super omnem terram, quo me- more essent Nominis sui, dicit: Hoc facite in mei memoriam omnibus credituris in me. Beata nostri commendatio?

II. Sed agitur nobiscum, vt Abraham Sed circa cum filio agebat. Nascebatur is; lacteba- annos dif- tur: demum ablectatur, Gen. 21. Fecitque cretensis. Abraham grande conuuiū in die ablactatio- nū. Ita in Baptismo renascimur: ab Eccle- sia informamur: demū sub annos discre- tionis Pane cœli pascimur, simul Dei Ma- gnificantiam memoramus.

In nuptiis Canenisibus, facto ex aqua Verena- vino, Ioann. 2. Fecit hoc initium signorum le- ptiales. sus, & manifestauit gloriam suam. Et vero multo maximum tum, cum aquam fi- gurarum vertit in vintum Veritatis: imo panem & vinum in Corpus verum & Sanguinem. Quare & maximum illud miraculorum est.

III. Daniel 5. Balthasar Rex fecit grande conuuiū Optimatibus suis mille: & vnuſ- quisque

quisque secundum suam bibebat etatem, ac
merita. Maius, planeque diuinum Domini-
nus suis, ac nobis. Ergo Bibite amici, & ine-
briamini charissimi omnes, excluso nemini-
ne; nisi qui se se excluderit ipse.

Apud Athenienses, prodit A. Gellius,
l. 5. Genial. dier. c. 21. in celebri epulo, quod
Systiam vocant, tenuiores cum ditoribus una
conuentunt; & aequalem obsoniorum partem
ferunt. Idem ibidem ait. Spartanis commu-
nia erant conuiua, pauperes cum ditoribus eo-
dem vescuntur obsonio. Ita ut in hymno
Sanct. Thomas. O res mirabilis? Manducat
dominum seruus pauper, & humilis.

P A R S V.

Denegligentibus Cenam, cumque Mundo
prandientibus.

I. **V**illam emi, Ambitiosus. **I**ugaboum
emi, Avarus. **V**xorem duxi, Luxuri-
sus. Tria sunt omnia: Et ista genus omne
peccantium significant, qui cœnam re-
spuunt: sed suo malo. I. Ita Assueri Regi-
na Vashti, Esth. i. renuit, & ad Regis impe-
rium, quod per Eunuchos mandauerat, venire
contempsit. Vnde iratus Rex, & nimio furore
succensus, &c. eam repudiauit. Vxores, renuen-
tibus digne comparere.

2. **A**dulteri.
marci.
guntur.
I. **V**ulni.
mare.
ignor.
z. Infamia.
tempore no-
torum 11. Recordamur piseum, quos comedie-
bamus in Aegypto gratias. In mentem nobis re-
vniunt cucumeres, porrique, & cœpi, & allia.
Animam nostra arida est: nil aliud respiciunt o-
culi nostri, nisi Man. Infelices etiam erunt,

quicunque Panem vitæ aspernabuntur:
præ opibus, honoribus, voluptatibus:
præque mundi prandiis: Et his tam no-
xiis, funestis, feralibus.

II. Prandia mundus habet; non cœ-
nas: Quia illa raptim brevia sunt. Iob. 22. breue mā-
Ducunt in bonis dies suos; & in punto ad in-
fernū descendunt. Hem! Sic mundus pran-
det; vt eodem puncto apud inferos cœ-
net. Testis Epulo; Luc. 16. Et sepultus est in
inferno.

Leonides Dux Spartanorum, præfum ^{Sed cœnæ}
periculumque adituros milites horta- ^{in orco,}
tus militari oco, ait: Forti animo prandete præcipua-
viri; quasi apud inferos cœnaturi. Idem suis ^{166.}
mundus occinit, heu in quanta irruenti-
bus ultro pericula? At è diuerso: Ioan.
6. Qui manducauerit ex hoc pane viuet in e-
ternum.

Aman mirifice placebat sibi, quod ab ^{Aut allam}
Rege, Reginaque solus ad prandium ^{in crucem}
fuisset adhibitus. Esth. septimo. At nesciit
infelix, quid exitij serus illi vesper ve-
heret. Adeo recta ex triclinio abiit in ma-
lam crucem, litera longa factus suspen-
diarius. Agite cosmophili, genialiter vi-
uite deliciati cum regina veltra Carne,
Mundoque rege: certa vos pœna, nec se-
ra, manet.

III. Hanc discite in exemplo Adoni ^{Schema,}
bezech tyranni: Iudicum 11. Septuaginta ^{& Scena}
Reges, amputatis manuum, ac pedum summi-
tatibus colligebant sub mensa illius ciborum
reliquias. Is Mundus est: Hi, vos esse con-
tenditis. Et vere nati, renatique Reges
veri etsi: at quis vos manusque, pedes-
que truncat? Cur? Ob micilegium; id-
que sub mensa. Cum regifice, ac diuine
ad Christiarum tractari possetis. *Quis fu-*
rōrō cives: que vos dementia vertit ab Ara ad
aram?

Cogitate, qualia in Ara? Cant. 5. Come- ^{Contra:}
dis fatum cum melle meo, bibi vinum cum lachte Cœna bea-
meo: LXX. vertunt: Comedipanem. Qui ^{ta} Ars.
Zzz 2 bus

bus quid dulciss? Psalm. 30. Quam magna
multitudo dulcedinis tuae Domine; quam abs-
condisti, in Eucharistia, timentibus te!

PARS VI.

De Vesania negligentium Cenam.

1. Agasones l. Et præ hac Ara quisquam se & abitur
sunt tales. Eharas? Quam brutus Saul erat, i. Reg.
19. quod asinas patris queritaret, cursi-
tando per montes, ac saltus tum, cum ab
Samuele in Regem vngendus querere-
tur? At brutissimus suisset, si vngerti eum
Samueli sese præbere detrectasset. Et
vos filii hominum vsque quo graui corde? Vt
quid diligitis vanitatem, & queritis menda-
cium? Pl. 4.

2. Sunt Cy- Cæsar, ait, Plut in vita Periclis, visis Ro-
nomolgi. mæ exterarum gentiū obambulare Le-
gatis, ac melitæos gestare, & demulcere;
quererebat. Parvum ne apud vos mulieres et-
iam liberos? Sugillabat ineptiam: quod de-
bitum liberis amorem canibus præsta-
rent. Peruersius est, debita Deo præstare
mundo: ob lutulentam villam perdere
auream Ierusalem: ob lenticulam diuen-
dere primogenitaram. Vah Esauitas!

3. Sunt ter- II. Quæ vero dementia, villam emere
ra filii lu- mundi nec visam prius? Quæstantæ is sit
sultenti. fidei: extraque omnem suspicionem. For-
mosa, & famosa Lais, vile scortum ex for-
ma, & corpore questum faciebat. Cum
ab Demosthene, pro corporis vsum ille
drachmas atticas postulasset, is ait: Tanti
pœnitere non emam. A Gell. J. i. cap. 8. Maio-
ris stat vius mundi, eiusque pœnitere, i-
mo æternum cruciari.

4. Sunt bru- Adhæc, quinque iuga boum emi: Misera-
ta subiuga- mancipia! Vnū est iugum Christi: quin'q;
ta mundo. mundi. Et hæc intolerabilia subeuntur:
suaue illud excutitur. Digni brutorum
iuga subeentes, quibus, quod Nabucho-
donosori, eueniatur: Dan. 4. Ejcent te ab ho-
minibus, & cum bestiis, ferisque erit habitatio-

tua & sœnum vt bos comedes, Juste, Quia, ps.
48. Homo, cum in honore esset non intellexit;
comparatus est iumentis insipientibus, & si
milia factus est illis. Qui noluit honorem
diuinæ mensæ, meretur horrorem ge-
hennæ.

III. Deniq; sunt, quos caro putida abf.
tinet ab hac Cœna. Quo quid foedius? i. 5. Sunt pd.
Fieri autem, Abimelech docet: i. Reg. 25. luti.
Non habeo laicos panes, sed tantum panem san-
ctum. Si mundi sunt pueri, maxime a mulieri-
bus, manducent, quasi dicat: Venus profa-
na Sacramentis est indigna. Absorbetan-
tim in fœdum sensum, vt exurgere
sat nequeat in Deum.

2. Hieronymus to. 2. Epist. l. i. cont. Iouin. 6. Inhabi-
refert, Hirtum sororem suam obtulisse les deuin.
Ciceroni in coniugem, post repudiatiā ni.
Terentiam: Sed Ciceronem respondit-
se: Non possum philosophia simul, & vxori va-
care. At sublimis philosophia est deuotio,
& vxori fera, caro: Vtriq; vacare valet ne-
mo. Ecce, cæteri dicebant: Non possum ve-
nire, rogo te habe me excusatū: At vxorius
præfracte ait: Non possum venire.

O exæcans libido! Quantum ratio- 7. Excer-
nem ex homine exuit, tantum brutum
induit, Vere Ose. 4. Fornicatio, & ebrietas
auserrunt cor. Vt hæc cerebrum rotat, so-
pitque animum: sic & illa.

Phidias, nobilis sculptor, Venerem 8. Hirnlt.
finxit hirco insidentem, vt foetidam, &
insidentem testudini, vt excordem. Nam
Aristot. ait hoc animal vnum omnium
corde carere. Dauidi adulteranti num
quod fuerat cor? Quia excors erat, iccir-
co orabat Psal. 50. Cor mundum creain me.

Deus. Heu! quo ex quanto vir reci-
dit tantus? Et per rem male
vxoriam.

CON-